

fordre Opfyldelsen af den gamle Bestemmelse i den gamle Jernbanelov, uden derfor at behøve at lade sig afvise med den korte Sætning, at den er impraktikabel, og det uden at der er gjort noget Forsøg paa at gennemføre den, saaledes kan han ogsaa sige: Vi vilde give vort Samtykke til, at der yderligere anvendes en heel Deel Millioner paa Jernbanearbejder i Sylland, dog kun paa den Betingelse, som allerede i en Række af Aar har været gjort gjældende, og som nu paany er fremsat i dette Lovforslag, som et Motiv til at gaae ind paa samme, nemlig at en Deel af Udgifterne for Lods skulle bæres af den Deel af Landet, som dette Jernbanenet fortrinsviis, for ikke at sige ubelukkende, kommer tilgode. Det er dog klart, at dette er en Betingelse, som meget hensigtsmæssig og passende kunde stilles, uafhængig af Finansministeren, af selve Rigsdagen, og som kunde have sin gode og sydlige Begrundelse. Men dernæst maa det erindres, at ligesom det er ganske anomalt, at et Løfte om at opfylde en Lov er blevet fremtvunget ved Finansministerens Paastrand, saaledes vilde det jo være det i en endnu højere Grad, dersom man glemte, at Modstand kunde komme fra selve Rigsdagen; thi Finansministeren har ikke kunnet fremtvinge Andet end en Fremlæggelse af et Lovforslag om Ordningen af hiint Anliggende. Han har maastee et Middel til at kunne tvinge Indenrigsministeren til med al Kraft at arbejde paa denne Sags Gjennemførelse, saafremt Indenrigsministeren vil have hans Samtykke til, at de fornødne Pengemidler bevilges paa Finansloven; men det kan jo gjerne være, at baade Finansministeren og Indenrigsministeren i den Henseende gjøre deres Allerhøieste, men at Loven besnagtet kan blive gjort umulig derved, at Rigsdagen eller en Afdeling af Rigsdagen nægter sit Samtykke dertil. Det ligger jo ikke udenfor Muligheden at tænke sig, at de Samme, der kunne være ivrige for og give deres Stemme til et Lovforslag, der vil skaffe denne Deel af Riget Arbejder til en Værdi af 8 Millioner, kunne sige Nei — Logiken vil jeg ikke tale om; den er den Lovgivende Forsamling jo ophøiet over — til et Lovforslag, som for denne Landsdeel vil medføre en Ørde. Hvad kan det saa nytte, at

Finansministeren omsider har faaet Indenrigsministeren til at ville opfylde Loven? Hvad kan det saa nytte, at han ved Finansloven har Myndighed og Magt til at styrke Indenrigsministerens Sver i at gennemføre den, naar den strander paa Noget, der ligger udenfor begge Ministres Raadighed? Og er det saa ikke god Consequens, naar vi — det tør jeg ibetmindste sige om Mange af os — vel ikke have haft Ulyst til at see Sylland forshvuet med de bedst mulige og rigeligste Communicationsmidler, men have haft store Betænklichkeiten ved den finansielle Side af Sagen, navnlig under de nuværende Forhold, at vi dog uafhængig af Finansministeren og uafhængig af Indenrigsministeren sige, at vi ikke ubetinget vilde give vort Samtykke, men kun under Betingelse af, at denne gamle Lov fuldbyrdes, og at dette ogsaa skeer med Hensyn til den Fortsættelse af Jernbanenettet, som nu er optagen i dette Lovforslag, idet vi i den Henseende ikke kunne nøies med, at et saadant Lovforslag, for hvis Skæbne Ingen kan indseaae, er blevet forelagt. Kun derved, at dette er betinget og navnlig fremtræder som en Betingelse her i Loven, kan der opnaaes nogensomhelst Garant; og en Hjemmel til at sige dette har Landstinget uafhængigt af hvilken som helst Ministers Øtringer, og har det i Kraft af den Forpligtelse til deels at varetage Lovenes Opfyldelse og deels at varetage Statskassens Løb, som dog overfor nye og under de nuværende Conjuncturer for Mange betænkkelige Formaal ligesaavel paahviler Rigsdagen, som det paahviler Finansministeren. — Tør jeg endnu, da jeg har Ordet — jeg ønsker ikke at komme tilbage dertil — tilføie, at baade dette og det Spørgsmaal, der bekræftigede os forrige Gang, bevæge mig til her i al Korthed at udtale en Anskuelse, som jeg kun hidtil har tilbageholdt, forbi jeg efter den Stilling, som jeg indtager til dette Lovforslag, overhovedet ikke anseer mig berettiget til at gjøre noget egentligt Forsøg paa at indvirke paa dets Udførelsesmaade. Der har steds kun været Tale om at afslutte en Contract med en Entrepreneur, men der er ingen Tvivl om, at baade det Spørgsmaal, der nu bekræftiger os, og det, der i et tidligere Møde bekræftigede os, vilde taale, om